

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

w sprawie **R. K.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2017 r.,

wniosku obrońcy o wznowienie postępowania karnego

zakończzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt II AKa (...) zmieniającym

wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 maja 2012 r., sygn. akt XVI K (...)

I. oddala wniosek o wznowienie;

**II. obciąża skazanego kosztami postępowania
wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Wniosek o wznowienie postępowania karnego zakończzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 24 maja 2013 r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z 16 maja 2012 r., złożył obrońca skazanego R. K.. Powołując się na podstawę wznowieniową z art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. – polegającą na przypisaniu skazanemu rozbojów z art. 280 § 2 k.k. ze względu na uznanie broni gazowej, którą posługiwał się sprawca, za broń palną, mimo że w sprawie

wcześniejszej podobne posłużenie się przez skazanego bronią gazową w trakcie napadu rabunkowego ocenione zostało w płaszczyźnie art. 280 § 1 k.k. – wniośł o wznowienie postępowania i wydanie orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Prokurator Prokuratury Krajowej domagał się oddalenia wniosku o wznowienie procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania karnego okazał się ewidentnie bezzasadny.

Pomijając niedociągnięcia redakcyjne wniosku (nie podano w nim, że w sprawie miało miejsce postępowanie apelacyjne, i w związku z tym nie sformułowano żądania uchylenia wyroku Sądu odwoławczego), należało stwierdzić – a pogląd ten ugruntowany jest już w judykaturze – że „nowe fakty lub dowody” w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. nie odnoszą się do norm prawnych lub do ich interpretacji (zob. post. SN z 10 czerwca 2005 r., WZ 30/05, R – OSNKW 2005, poz. 1140). Bez znaczenia prawnego pozostawało zatem, że w poprzedniej sprawie (wyrok Sądu Okręgowego w K. z 1 lipca 2003 r.) nie potraktowano broni gazowej jako broni palnej, że uchwałą siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2004 r., I KZP 39/03, uznano broń gazową za broń palną w rozumieniu art. 263 § 2 k.k. i art. 280 § 2 k.k. i że konsekwencją tego zapatrywania prawnego stało się zakwalifikowanie przypisanych skazanemu w procesie zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 24 maja 2013 r. napadów rabunkowych, w czasie których posługiwał się bronią gazową, z art. 280 § 2 k.k.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił wniosek o wznowienie procesu (art. 547 § 1 k.p.k.), a kosztami postępowania wznowieniowego obciążył skazanego (art. 639 zd. 2 k.p.k.).